

- वीरभार्या f. = वीरपत्नी AK. 2, 6, 4, 16. H. 515.
 वीरभुक्ति N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 85. 339, b, 12, 45. nach AUFACHT wohl fehlerhaft für तीरभुक्ति.
 वीरभुज m. N. pr. zweier Fürsten KATHS. 39, 3. 20. 42, 137.
 वीरभूषति m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 371, b, No. 248.
 वीरमत्स्य m. pl. N. pr. eines Volkes R. 2, 71, 5.
 वीरमय (von वीर) adj. bei den Tātrika dem Eingeweihten gehörig, — zukommend: दिव्यवीरमयो (das suff. gehört zu beiden Wörtern) भावः कलौ नास्ति कदा च न । केवलं पशुभावेन मत्स्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ MAHĀNIRVĀṆATANTRA im ÇKDā. unter वीर.
 वीरमर्दन m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12943.
 वीरमर्दन m. Kriegstrommel H. an. 4, 131. °क (वीरमर्दनक gedr.) MED. th. 26.
 वीरमातर f. Mutter eines Mannes (männlichen Kindes), — Helden AK. 2, 6, 4, 16. H. 558. MBH. 5, 5966. Bhaṭ. P. 9, 14, 40.
 वीरमानिन् adj. sich für einen Mann haltend BHIS. P. 9, 14, 28. 15, 21.
 वीरमार्ग m. die Laufbahn eines Helden MBH. 13, 2967. HARIV. 4773.
 वीरमित्रोदय m. Titel eines juristischen Werkes GILD. Bibl. 463. Verz. d. B. H. No. 1403.
 वीरमिश्र m. N. pr. eines Juristen Ind. St. 4, 238. fg. Verfassers des Viramitrodaja GILD. Bibl. 463. मित्रमिश्र Verz. d. Oxf. H. 295, a, No. 713.
 वीरमुकुन्ददेव m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 181, b, 6. — Vgl. मुकुन्ददेव.
 वीर्य (von वीर), वीर्यते DĀTUP. 35, 49 (विक्रात्ति). sich männlich benehmen, sich tapfer beweisen: इन्मनु वीर्यघम् RV. 10, 103, 6. 128, 5. 1, 116, 5. VS. 11, 68. TBa. 2, 7, 9, 1. Nīa. 1, 7. act. in einer Etymologie so v. a. bewältigen Nṣ. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 93.
 वीर्यी (von वीर्य) instr. etwa mit Kampfeslust RV. 9, 64, 4.
 वीर्यु (wie eben) adj. tapfer, kampflustig RV. 8, 81, 28. 9, 36, 3.
 वीर्येणवक् adj. die einem Manne, einem Helden anstehenden Mittel anwendend MBH. 13, 6562. वीर्येणवक् solchen Mitteln widerstehend ed. Bomb.
 वीररत्न n. Mennig RĪĀN. im ÇKDā.
 वीरराघव m. N. pr. eines Mannes HALL 38.
 वीररेणु m. Bein. Rāmasena's TĀK. 2, 8, 15.
 वीरललित n. die natürliche, ungesuchte Handlungsweise eines Helden (mit Anspielung auf ein Metrum gleiches Namens; das bei Anderen धीरललित heisst) VANU. BṢ. S. 104, 41.
 वीरलोक m. 1) die Welt der Helden, Indra's Himmel MBH. 6, 116. 13, 6562. R. 2, 23, 29. — 2) pl. tapfere Männer: कोव्यथ वीरलोकानां समेताः कुरुजाङ्गले MBH. 6, 160.
 वीरवत्तण adj. etwa Männer stärkend RV. 5, 48, 2.
 वीरवत्सा adj. f. männliche Nachkommenschaft habend, Mutter eines Sohnes oder von Söhnen GĀṬON. im ÇKDā.
 वीरवत् (von वीर) 1) adj. a) Männer —, Mannschaft —, Söhne habend; männerreich: सुप्रजा वीरवत्ता वयं स्याम RV. 4, 50, 6. Ushas 7, 41, 7. 80, 3. AIR. Bā. 7, 13. तेस्ते तत्र वीरवत्ता घासुः jene hatten sie zu tapfern Kämpfern 7, 27. राष्ट्र 8, 9. वीरवत्ता भविष्यथ Bhaṭ. P. 9, 16, 35.

- स्त्रियः Frauen, deren Männer am Leben sind, 6, 18, 52. 19, 18. in oder aus Männern bestehend, n. Reichthum an Männern oder Söhnen RV. 4, 190, 8. रूपि 2, 11, 13. 5, 4, 11. रत्न 7, 78, 3. पोष 4, 1, 3. प्रजा TBa. 3, 1, 4. 10, 2, 2. मधेनोर्वीरवत्पत्यमानाः RV. 6, 65, 3. वीरवद्वातु गोमत् 7, 23, 6. 9, 9, 9. 63, 18. — b) männlich, heldenhaft: पशस् RV. 4, 32, 12. 5, 79, 6. अयस् 4, 36, 9. इष् 1, 12, 11. 8, 43, 15. 9, 30, 3. Soma 35, 3. — 2) f. वीरवती a) eine best. wohlriechende Pflanze, = मांसोदकिणी BHĀVAP. im ÇKDā. — b) ein Frauenname KATHS. 53, 90. 151. 78, 9. 73. — c) N. pr. eines Flusses MBH. 6, 332 (VP. 183).
 वीरवर m. ein ausgezeichneter Held, N. pr. verschiedener Männer KATHS. 53, 89. fgg. 78, 8. fgg. Hir. III, 99. 98, 7. fgg. Var. in Lā. (III) 23, 15. fgg.
 वीरवरप्रताप m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 181, 9. AUFACHT scheint das Wort nicht als N. pr. gefasst zu haben.
 वीरवर्मन् m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 116 (LXII). KATHS. 19, 32.
 वीरवैक् oder °वाक् adj. Männer fuhrnd: Rosse (°वाक्स्) RV. 7, 42, 2. Wagen 90, 5.
 वीरवाक्य n. das Wort eines Helden, ein heldenmüthiges Wort MINA. P. 63, 12. Davon adj. °मय aus solchen Worten bestehend: वचस् KATHS. 109, 110.
 वीरवामन m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 239, a, 12.
 वीरविक्रम m. N. pr. eines Fürsten Hir. 63, 6.
 वीरविद् adj. Männer verschaffend-AY. 11, 1, 15.
 वीरविल्लावक m. ein Brahmane, der ein Opfer mit Geldern von Çūdra vollbringt, H. 861.
 वीरविहृद् n. Bez. einer best. künstlichen Strophe Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 244.
 वीरवृत्त m. Semecarpus Anacardium Ltn. AK. 2, 4, 2, 23. H. an. 4, 323. MED. sh. 54. Terminalia Arguna (der Baum des Helden d. i. Arjuna's; vgl. वीरतरु) H. an. MED. = बिल्वान्तर RĪĀN. im ÇKDā. = बृहदात् RATNAM. 320.
 वीरव्यूह m. eine muthigen Kämpfern zusagende Schlachtaufstellung: °रणे रतः R. 6, 70, 38.
 वीरव्रत 1) adj. nach Mannesart verfahren so v. a. seinen Vorsätzen treu bleibend BHIS. P. 5, 17, 2. 10, 87, 45. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Madhu von der Sumanas BHIS. P. 5, 15, 13.
 वीरशय m. das (aus aneinandergelegten Pfeilen gebildete) Ruhebett eines gefallenen (oder verwundeten) Helden BHIS. P. 3, 17, 31. 6, 10, 83.
 वीरशयन n. dass. MBH. 5, 4249. 4260. 6, 5762. 13, 1760. 7689. 14, 2366. RĪĀN-TAN. 7, 1497. 8, 2116.
 वीरशय्या f. 1) dass. MBH. 6, 1880. 5725. RĪĀN-TAN. 5, 335. 7, 1668. 8, 2330. BHIS. P. 10, 44, 44. — 2) Bez. einer best. Art des Liegens bei Asketen MBH. 13, 356. 6513.
 वीरशर्मन् m. N. pr. eines Kriegers KATHS. 47, 19. 52, 43. fgg.
 वीरशायिन् adj. als gefallener Held auf einem (aus Pfeilen gebildeten) Ruhebett liegend MBH. 13, 2966. — Vgl. वीरशय.
 वीरशृण्व adj. männermuthig RV. 1, 53, 5.
 वीरशैव m. pl. Bez. einer Çiva'tischen Secte Wilson, Sel. Works I,